

Sygn. akt VI Ka 117/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 kwietnia 2014 r.

Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze w VI Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący – Sędzia SO Tomasz Skowron

Protokolant Małgorzata Pindral

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Jeleniej Górze Roberta Remiszewskiego

po rozpoznaniu w dniu 15 kwietnia 2014r.

sprawy J. O.

oskarżonego z art. 178a § 4 kk

z powodu apelacji, wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze

z dnia 2 stycznia 2014 r. sygn. akt II K 1646/13

1. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok wobec oskarżonego J. O. uznając apelację prokuratora za oczywiście bezzasadną,
2. stwierdza, że koszty sądowe za postępowanie odwoławcze ponosi Skarb Państwa.

Sygn. akt VI Ka 117/14

UZASADNIENIE

J. O. oskarżony został o to, że w dniu 22 września 2013r. w J. województwo (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości wynoszącym 0,61 mg/dm³ alkoholu w wydychanym powietrzu prowadził w ruchu lądowym motorower m-ki (...) nr rej. (...) przy czym zarzucanego mu czynu dopuścił się będąc uprzednio prawomocnie skazanym wyrokiem Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze o sygnaturze akt II K 1518/09 z dnia 21.12.2009r. za czyn z art. 244 k.k. i art. 178a § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. oraz wbrew orzeczonego tym wyrokiem środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 4 (czterech) lat od dnia 29.12.2009r. do dnia 29.12.2009r.

tj. o czyn z art. 178a § 4 kk

Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze wyrokiem z dnia 2 stycznia 2014 r. w sprawie o sygn. akt IIK 1646/13:

I. oskarżonego J. O. uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w części wstępnej wyroku, z tym że wskazał sygnaturę akt zapadłego wyroku VII K 1518/09, tj. występku z art. 178a § 4 k.k. i za to na mocy art. 178a § 4 k.k. wymierzył mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

II. na mocy art. 69 § 1 § 2 i § 4 k.k. i art. 70 § 1 pkt 1 k.k. wykonanie kary pozbawienia wolności w stosunku do oskarżonego J. O. warunkowo zawiesił na okres próby wynoszący 5 (pięć) lat;

III. na mocy art. 71 § 1 k.k. orzekł wobec oskarżonego J. O. karę 100 (stu) stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość stawki na 10 (dziesięć) złotych;

IV. na mocy art. 73 § 1 k.k. oddał oskarżonego J. O. pod dozór kuratora sądowego w okresie próby;

V. na mocy art. 49 § 2 k.k. orzekł wobec oskarżonego J. O. na rzecz Funduszu (...) świadczenie pieniężne w wysokości 200 (dwustu) złotych;

VI. na mocy art. 42 § 2 k.k. orzekł wobec oskarżonego J. O. środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 5 (pięciu) lat;

VII. na mocy art. 624 § 1 k.p.k. zwolnił oskarżonego J. O. od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych.

Apelację od powyższego wyroku złożył prokurator, który zarzucił błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia o karze mający wpływ na treść tego orzeczenia polegający na przyjęciu przez Sąd I instancji błędnego poglądu, iż wobec oskarżonego zachodzi szczególnie uzasadniony wypadek w rozumieniu przepisu art. 69 § 4 kk in fine pozwalający wyjątkowo zawiesić wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności wobec sprawcy występuku z art. 178a § 4 kk, a ponadto w stosunku do oskarżonego zachodzi pozytywna prognoza kryminologiczna i tym samym zasadne jest zastosowanie wobec niego dobrodziejstwa warunkowego zawieszenia wykonania orzeczonej wobec niego kary 6 miesięcy pozbawienia wolności na okres próby wynoszący 5 lat, mimo iż całokształt okoliczności niniejszej sprawy, a w szczególności fakt jego uprzedniej dwukrotnej karalności za podobne przestępstwa przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji popełnione w stanie nietrzeźwości nie daje podstaw do przyjęcia istnienia przesłanek określonych w art. 69 § 1 i 4 kk i tym samym nie zasługuje on na dobrodziejstwo warunkowego zawieszenia wykonania orzeczonej kary pozbawienia wolności.

Podnosząc powyższe zarzuty prokurator wniósł o uchylenie wyroku w pkt II i VII w przedmiocie warunkowego zawieszenia wykonania wymierzonej oskarżonemu kary pozbawienia wolności oraz orzeczonej w związku z tym kary grzywny i utrzymanie w pozostałym zakresie zaskarżonego wyroku w mocy.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelacja Prokuratora jest niezasadna i to w stopniu oczywistym.

W pierwszej kolejności zważyć należy, iż analiza całokształtu zebranego w sprawie materiału dowodowego pozwala na przyjęcie, że sąd meriti w sposób wystarczający i pełny zebrał dowody w niniejszej sprawie i należy je ocenił w ramach zasady wynikającej z art. 7 k.p.k. Ocena ta poprzedzona była ujawnieniem całokształtu okoliczności w sposób podyktowany zasadą prawdy (art. 2§2k.p.k.), stanowiła rezultat rozważenia okoliczności przemawiających zarówno na korzyść, jak i na niekorzyść oskarżonego (art. 4k.p.k.), a okoliczności rozważono z uwzględnieniem wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego i reguł prawidłowego rozumowania (art. 7 k.p.k.). Ocena dowodów oraz dokonane na jej kanwie ustalenia faktyczne w zakresie sprawstwa i winy oskarżonego J. O. nie były kwestionowane przez skarżącego. Nie budzą one również zastrzeżeń Sądu Okręgowego. Podobnie rzecz się ma z poprawnością stosowania przez Sąd I instancji przepisów postępowania i zastosowaną kwalifikacją czynu przypisanego oskarżonemu.

O pozytywnej prognozie, uzasadniającej zastosowanie warunkowego zawieszenia wykonania kary decyduje całościowa ocena przesłanek wskazanych w art. 69§2k.k., w szczególności więc postawa sprawcy, jego właściwości i warunki osobiste oraz dotychczasowy sposób życia i zachowanie się po popełnieniu przestępstwa. Prawidłowa zaś ocena całokształtu przesłanek warunkujących możliwość przyjęcia pozytywnej prognozy kryminologicznej nie eliminuje możliwości zastosowania wobec oskarżonego J. O. dobrodziejstwa warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności. Wbrew twierdzeniom skarżącego zawartym w wywiedzionym środku odwoławczym właśnie akcentowane przez sąd meriti zachowanie oskarżonego przemawia za uznaniem, iż w niniejszej sprawie zachodzą szczególnie uzasadnione okoliczności w rozumieniu art. 69§4k.k. J. O. pomimo wejścia uprzednio w kolizję z prawem prowadzi w dalszym ciągu taki tryb życia, który uzasadnia tzw. pozytywną prognozę. Oskarżony bowiem cały

czas pracuje zarobkowo na podstawie umowy o pracę, podejmuje też dodatkowe zatrudnienie, uzyskane dochody przeznacza na utrzymanie rodziny, ma stabilną sytuację rodzinną. Przede wszystkim zaś pozytywną opinię w środowisku i nie pozostaje w zainteresowaniu policji. Zdaniem sądu odwoławczego o stopniu demoralizacji osoby oskarżonej świadczy też będący przedmiotem osądu czyn. Nie można bowiem całkowicie oddzielić przesłanek dotyczących tzw. pozytywnej prognozy od okoliczności (szczególnie podmiotowych) przypisanego oskarżonemu czynu. Te zaś w niniejszej sprawie są jednoznacznie dla oskarżonego korzystne. J. O. bowiem kierował w stanie nietrzeźwości motorowerem, miało to miejsce w godzinach wieczornych. Zdaniem sądu okręgowego okoliczności te przemawiają za uznaniem, że nie jest on sprawcą zdemoralizowanym, który wymagałby resocjalizacji w warunkach zakładu karnego.

Mając powyższe na względzie w ocenie sądu odwoławczego należało uznać, iż w niniejszej sprawie zarówno dotychczasowe zachowanie oskarżonego, jak i okoliczności przedmiotowego zdarzenia pozwalają na uznanie, iż zachodzą szczególnie uzasadnione okoliczności do zastosowania warunkowego zawieszenia wykonania kary w rozumieniu art.69§4k.k.

W związku z tym zaskarżony wyrok jako słuszny należało utrzymać w mocy uznając apelację oskarżyciela publicznego za oczywiście bezzasadną.

O kosztach postępowania odwoławczego orzeczono na podstawie art.636§1k.p.k.

AP